

рия Луиза“, „Дианабад“ – там, където ходиме, някъде не ни пускат...

И: Ама какво ви казват?

Р: „Всичко е заето“, „няма места вътре“ – и ни връщат.

И: Не си ли мислиш, че вярно е заето? И мен са ме връщали от плаж няколко пъти.

Р: Не. По простата причина, че цветът ти е по-черен. Щото имам некви приятели там по-черни, като ходиме с тех надолу, пускаме ги тех първи да влизат. Ако ги пуснат, значи и нас ще ни пуснат, ако ги връщат тех и нас няма да ни пуснат.

И: А мислиш ли, че това, че ти си от ромски произход, по някакъв начин те ограничава в твоите желания, че примерно по някакъв начин ти пречи в живота – пречи ти да намериш работата, която искаш, приятелите, жената?

Р: За приятелите и жената не, но за работата – пречи.

И: Защо?

Р: Ами, защото някои не искат да работят с роми.

И: Попадал ли си конкретно на такъв случай?

Р: За сега, не, но много ми ги разказваха такива случаи... Значи имах една приятелка, търсеше работа, и чете обявите и се обажда да я приемат там, за сервитьорка, тя е учила за това, изкарала е курс, платила си е 600 лева. И ѝ казват: „Да, трябва да дойдете в офиса да се разбереме“ и накрая вика: „Ще има ли някакъв проблем, защото съм от ромски произход?“, „Съжалявам, шефът не дава да работиме с роми“ – и затвори телефона (мл.13, Ф, м.)

Експертите по ромската проблематика смятат, че един от основните проблеми **за ромите** е липсата на позитивни примери: хора от квартала, които са учили, които имат професия, които работят това, за което са учили, и живеят по-различно. Ако има такива, те напускат квартала, престават да се самоопределят като роми, за да бъдат по-добре приети от „другите“. Или пък тръгват да правят политическа кариера и забравят откъде са тръгнали и какво са призвани да отстояват. От друга страна, същите експерти споделят, че по правило изучилите се и откъснали се от гетото роми не се приемат вече като „свои“ от ромите, но не се приемат и от българите. Едните гледат на тях като на предали „циганско-